

جغرافیا و آمیش شهری - منطقه‌ای، شماره ۸، پاییز ۱۳۹۲

وصول مقاله: ۱۳۹۱/۱۱/۱۲

تأثید نهایی: ۱۳۹۲/۶/۹

صفحات: ۱۵ - ۲۶

بررسی نقش سرمایه اجتماعی در نوسازی بافت‌های فرسوده شهری

مورد شناسی: شهر جویبار

دکتر علیرضا خواجه شاهکوهی^۱، مسعود مدانلو جویباری^۲، رضا صمدی^۳

چکیده

نویازی شهری به عنوان یکی از راهکارهای تدبیری در مواجه با فرسودگی پهنه بافت‌های فرسوده می‌باشد که در پی نگاه صرفاً کالبدی نتایج کماییش مشابه با سایر طرح‌های توسعه شهری را حاصل می‌نماید. بر این اساس سرمایه اجتماعی با شامل شدن ارزش‌هایی چون اعتماد و مشارکت و همبستگی در پهنه سکونتی، مفهومی است که در فرآیند نوسازی شهری در دهه‌های اخیر اهمیتی ویژه یافته است. هدف این پژوهش بررسی ارتباط بین سرمایه اجتماعی با الگوی مداخلات کالبدی و انگیزه تداوم سکونت از یک سو و نوع و میزان رابطه میان سرمایه اجتماعی با افزایش مشارکت و سرعت در اجرای طرح‌ای نوسازی شهری می‌باشد. روش تحقیق توصیفی- تحلیلی بر مبنای راهبرد پیمایشی می‌باشد. اطلاعات حاصله از طریق پرسشنامه در بین ۱۴۳ خانوار ساکن در کردمحله شهر جویبار گردآوری و با آزمون‌های آماری کای اسکوئر و ضربیب همبستگی پیرسون و کای دو (دو طرفه) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج نشان می‌دهد که مداخلات کالبدی در محیط‌های زندگی عاملی در جهت ارتقای سرمایه اجتماعی ساکنان است که با مقدار کای اسکوئر ۶۳/۰۵۶ در سطح معناداری ۹۹ درصد رابطه مورد تأثید قرار گرفته و همچنین انگیزه تداوم سکونت نیز موجب افزایش سرمایه اجتماعی در بافت خواهد گردید که این رابطه با مقدار کای اسکوئر ۶۷/۰۸۳ در سطح معناداری ۹۹ درصد به اثبات رسیده است. در این راستا پیشنهاد می‌گردد که متناسب با پتانسیل‌ها و نیازهای محله، الگوهای مداخلات کالبدی اولیه و تقویت انگیزه تداوم سکونت صورت گیرد و در پی آن ارتقاء سرمایه اجتماعی که منجر به افزایش مشارکت و سرعت عمل در طرح‌های نوسازی شهری می‌گردد، استفاده نمود.

کلیدواژگان: نوسازی شهری، سرمایه اجتماعی، بافت فرسوده، کرد محله جویبار.

۱- استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی روتایی، دانشگاه گلستان

Modanlou.m@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، گروه جغرافیا، دانشگاه گلستان (نویسنده مسؤول)

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، گروه جغرافیا، دانشگاه گلستان

مقدمه

و یکپارچگی اجتماعی به عنوان ظرفیت‌های درونی و ثروت‌های پنهان در محلات، یک اقدام غیرمتمرکر و از پایین به بالا را نوید بخش باشند (نعمتی، ۱۳۸۹: ۵۴). تحقیق حاضر بر آن است تا با سنجش میزان متغیر سرمایه اجتماعی در یکی از محلات بافت فرسوده شهر جویبار، با عنوان کردمحله، امکان ارتقای وجود کیفی نوسازی شهری با اتکا بر سرمایه اجتماعی مطلوب‌تر و مقبول‌تر از نگاه ساکنان را ارزیابی و در صورت وجود شواهد کمی و کیفی قابل اعتماد، اثبات نماید.

مروری بر ادبیات تحقیق

گسترش ابعاد فیزیکی شهرها از یک سو و نبود توزیع بهینه و متناسب خدمات در برابر جمعیت حاصله از سوی دیگر، چندگانگی بافت شهرها در وجود مختلف کالبدی، اجتماعی و اقتصادی، با توزیع نامتوازن در حوزه‌های مختلف موقعیتی را موجب گشته است (نعمتی، ۱۳۸۹: ۸۷). بافت فرسوده از جمله پنهنه‌های تقسیمی فوق می‌باشد که با شاخص‌های ریزدانگی، نفوذناپذیری و ناپایداری و سرانجام مجموعه‌ای از سایر نارسایی‌های کالبدی، عملکردی، حرکتی، زیست محیطی، اجتماعی - اقتصادی و مدیریتی مشخص می‌شود (طرح جامع تهران، ۱۳۸۵). نگرانی نسبت به آسیب‌پذیری کالبدی این پنهنه‌ها از یک سو و کاهش حس مطلوبیت مکان از دیدگاه اجتماع ساکن در آنها از سوی دیگر، توجه به این گونه بافت‌ها و تلاش در اعمال راهبردها و سیاست‌های متناسب و مطلوب را به امری اجتناب‌ناپذیر مبدل نموده است (سازمان بهسازی شهری، ۹۰: ۱۳۸۴). با توجه به تعبیر حیات شهری به «کالبد مناسب» توأم با «فعالیت ساکنان» بروز مسئله در بافت می‌تواند ناشی از «قدمت بافت» و یا «کمبود طرح‌های توسعه شهری» در ارائه تسهیلات و خدمات شهری مناسب باشد و وجود این مسائل در بافت شهری منجر به تنزل ارزش مکانی، محیطی و اقتصادی بافت گردد و انگیزه

بافت‌های فرسوده^۱ با برخورداری از سابقهٔ حیات شهری، ارزش‌های اجتماعی - اقتصادی، احساس تعلق، حدائق‌های زیرساختی و خدماتی و...، امکان مهمی را برای تجدید حیات شهری فراهم می‌نمایند که بی‌توجهی به ارزش‌ها و دارای‌های مذکور می‌تواند با به بنست کشاندن نوسازی محلات، هزینه‌های فراوانی ایجاد نماید. توجه به ارزش‌های یاد شده در کنار شناسایی و تحلیل صحیح علل مختلف فرسودگی سبب می‌شود که توسعهٔ محلات و نه صرفاً نوسازی کالبدی آنها مدنظر قرار گیرد (خانی، ۶۱: ۱۳۸۹). نوسازی شهری یکی از راهکارهای تدبیری در مواجهه با بافت‌های فرسوده است که بازآفرینی هستی‌ها و معاصرسازی بافت و عناصر درونی آن را با حفظ ماهیت‌های شکلی در ابعاد کالبدی و معاصرسازی همنواخت با زندگی نوین در ابعاد غیرکالبدی در دستور کار قرار می‌دهد. نوسازی زمانی انجام می‌شود که فضای موجود، از کارکردی مناسب و مؤثر برخوردار باشد، ولی فرسودگی نسبی کالبدی سبب کاهش بازدهی و کارآیی آن شده باشد (حبیبی و مقصودی، ۲۰: ۱۳۸۱). سرمایه اجتماعی^۲ واژه‌ای است که نخستین بار در دهه ۶۰ میلادی توسط جین جیکوب و در کتاب مشهور زندگی و مرگ شهرهای بزرگ آمریکا وارد ادبیات برنامه‌ریزی شهری گردید (عارفی، ۱۳۸۰). اهمیت سرمایه اجتماعی در فرآیند نوسازی شهری از آن جهت محسوس‌تر خواهد بود که مداخله در بافت‌های فرسوده در بیشتر موارد در ظرف مکانی محله انجام می‌شود؛ بنابراین سرمایه اجتماعی می‌تواند در درجه اول، با توجه به مفهوم محله و به دلیل مشترکات، علایق و روابط چهره به چهره ساکنان آن، در این مکان نمود بیشتری داشته باشند و در عین حال با شامل شدن ارزش‌هایی چون اعتماد، همبستگی

1- Textures Old

2- Capital Social

تعامل افراد با نهادها و گروه‌ها و کنش‌های یاری‌گرایانه آنها را به منظور دستیابی به اهداف فردی و جمعی تسهیل می‌کند (خوش‌فر، ۱۳۸۷: ۶۸). از دیدگاه لوری سرمایه اجتماعی به مجموعه منابعی گفته می‌شود که در ذات روابط خانوادگی و در سازمان اجتماعی وجود دارد و برای رشد اجتماعی افراد سودمند است (Fukuyama, Francis, 2001, ۱۸۶). بنک جهانی در سیستم حسابداری ثروت کشورها، چهار شاخص تعیین نموده که عبارتند از: سرمایه طبیعی، دارایی‌های تولید شده، منابع انسانی و سرمایه اجتماعی (worldbank, 2001). کمیت و کیفیت معاشرت در زندگی و هنجارهای اجتماعی مرتبط با آن (Narayan, 1999: 872). شبکه روابط متقابل بین عامل‌های درون یک اقتصاد (Newman, 2000: 539) لذا سرمایه اجتماعی بر اساس این تعریف صرفاً مجموعه‌ای از نهادهای یک جامعه را شامل نمی‌شود بلکه چسبی است که این نهادها را به یکدیگر پیوند می‌دهد (شارع پور، ۱۳۸۵: ۶۷). پاتنام سرمایه اجتماعی را در آثار متعدد خود با سه مؤلفه، به عنوان ویژگی سازمان اجتماعی تعریف می‌نماید؛

الف: شبکه‌ها: پاتنام مانند دیگر نظریه پردازان سرمایه اجتماعی، روابط اجتماعی افراد و تعاملات آنان با یکدیگر بنيادی ترین جزء سرمایه اجتماعی معرفی می‌کند و شبکه‌ها را به عنوان خاستگاه دو مؤلفه دیگر سرمایه اجتماعی یعنی هنجارهای اعتماد و همیاری مطرح می‌سازد (Coleman, 2004: 287).

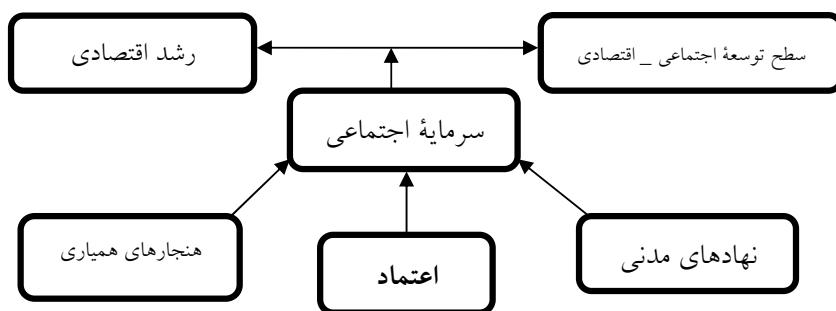
ب: هنجارهای همیاری: پاتنام نوع خاصی از هنجارهای همیاری را مولدترین جزء سرمایه اجتماعی می‌داند و حتی آن را ملاک سرمایه اجتماعی می‌نامد. ج: اعتماد: یکی دیگر از مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی اعتماد، از عناصر ضروری برای تقویت همکاری و حاصل پیش‌بینی پذیری رفتار دیگران است که در یک جامعه کوچک از طریق آشنایی نزدیکان با دیگران حاصل می‌شود (Putnam, 2000: 6).

برای نوسازی و یا سرمایه‌گذاری را از بین برد (موسوی، ۱۳۸۵: ۲).

نوسازی شهری^۱ نگاه صرفاً کالبدی در نتیجه درک فقدان جذابیت کالبدی و مکانی بافت‌های فرسوده می‌باشد (پور احمد و شمعاعی، ۱۳۸۴: ۱۲۵). این در حالی است که مؤلفه‌های فراکالبدی همانند ساختار اجتماعی بافت‌ها، به مفهوم کمیت و کیفیت روابط و مشارکت ساکنان آنها که تا پیش از این در برابر نگاه صرفاً کالبدی طرح‌ها نادیده انگاشته می‌شد، می‌تواند در قالب سرمایه‌های اجتماعی، ابزار و محركی برای نوسازی مطلوب‌تر و مقبول‌تر از نظر ساکنان بافت باشد.

سرمایه اجتماعی به شعار روز علوم سیاسی، جامعه شناسی و اقتصاد تبدیل شده است. سرمایه اجتماعی مفهومی است که عمر آن به قرن هجدهم و قبل از آن می‌رسد و اخیراً در مباحث مربوط به جامعه مدنی دوباره مطرح شده است (kilby, 2002: 12). سرمایه اجتماعی سود سرمایه‌گذاری در زمینه سرمایه فیزیکی و سرمایه انسانی را افزایش می‌دهد (ناطق پور و فیروزآبادی، ۱۳۸۴: ۶۰). این مفهوم تاکنون تعاریف گوناگونی را به خود پذیرفته است به طوری که صرف نظر از تعاریف مختلف، اصطلاحات و واژگان متعددی چون انرژی اجتماعی، روحیه اجتماعی، پیوستگی‌های اجتماعی، فضیلت مدنی در تبیین فضای مفهومی اصطلاح سرمایه اجتماعی، مورد استفاده قرار گرفته‌اند (غفاری، ۱۳۸۳: ۲۵). در زیر به نمونه‌ای از این تعاریف و نظریاتی که از طرف صاحبنظران اصلی عرصه مورد بررسی، مطرح گردیده است، اشاره می‌گردد:

این صالح سرمایه اجتماعی را به عنوان یکی از عوامل مؤثر بر طراحی فیزیکی و محیطی در کنار سایر عوامل تأثیرگذار چون اقلیم، فرهنگ، اقتصاد و مذهب تعریف می‌نماید (موسوی، ۱۳۸۵: ۴). سرمایه اجتماعی مجموعه‌ای از شبکه‌های روابط و پیوندهای اجتماعی مبتنی بر اعتماد بین فردی و بین گروهی است که

شکل ۱: نظریه سرمایه اجتماعی از پاتنام

پیوندهای عینی و پیوندهای ذهنی به شرح ذیل دانست:

۱- پیوندهای عینی: این بخش از سرمایه اجتماعی، نوعی ساختار شبکه‌ای عینی را بیان می‌دارد که بر اساس آن افراد در فضای اجتماعی با یکدیگر پیوند دارند.

۲- پیوندهای ذهنی: این جزء سرمایه اجتماعی حکایت از آن دارد که پیوندهای بین افراد می‌باید دارای ماهیت متقابل، مبتنی بر اعتماد و دارای هیجانات مثبت باشد (شارع پور، ۱۳۸۵: ۱۷۱).

نوسازی، بازارآفرینی هستی‌ها و معاصرسازی بافت و عناصر درونی آن را با حفظ ماهیت‌های شکلی در ابعاد کالبدی و همنواخت با موازین زندگی نوین در ابعاد غیرکالبدی در دستور کار دارد. بستر مداخله می‌تواند بافت شهری، فضای شهری، مجموعه‌ها و بناها به تنها و یا در مجموع باشد. در نوسازی وفاداری به گذشته در صورت خدشه‌دار نشدن ارزش‌های کهن مجاز است. نوسازی فرآیند جوانسازی یک ناحیه خراب شده در شهر از طریق بهبود وضعیت ساختمان-ها، سطح دسترسی، نظام جریانات، افزایش تسهیلات و خدمات و تخصیص مناسب کاربری‌های زمین و نوسازی است (Kulshrestha, 2006, 228).

فعالیت‌های نوسازی موارد زیر را شامل می‌شود: نو-

سرمایه اجتماعی دارای دو سطح است، یکی در سطح خرد: سرمایه اجتماعی در برگیرنده شبکه‌ها و هنجارهایی است که تعاملات بین افراد و خانوارها را تسهیل می‌کند. در سطح میانه و کلان، کارکرد نهاهای، قواعد حقوقی و حکومت، سرمایه اجتماعی را می‌سازند. هر سطح یاد شده نفوذ عمده‌ای بر سیاست عمومی دارد (svendsa, 2006). دیوید هالپرن، سرمایه اجتماعی مفهومی توسعه یافته می‌داند که شامل سطح میانه از اجتماعات سنتی و خرد از شبکه‌های اجتماعی می‌گردد؛ عادات زندگی در آنها عمومیت دارد و با فرهنگ ملی و منطقه‌ای که ادامه زندگی مردم را امکان‌پذیر می‌سازد، همراه است (halpern, 2005: 9).

چهار بعد سرمایه اجتماعی در سطح خرد به شرح زیر مشخص و مورد بررسی قرار می‌گیرد:

۱. شبکه روابط و پیوندهای اجتماعی؛
۲. اعتماد^۱؛
۳. مشارکت^۲؛

۴. کنش‌های یاری‌گرانه (stone, 2004: 18).

با تقسیم‌بندی در دو بعد ساختار و محتوا و یا جنبه‌های کیفی و کمی آن، سرمایه اجتماعی را می‌توان مشتمل بر دو جزء اعتماد و پیوند در قالب

1 - Reliance

2 - Partnership

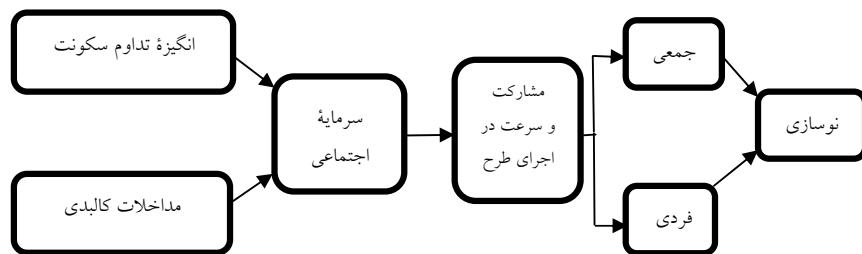
بررسی نقش سرمایه اجتماعی در نوسازی بافت‌های فرسوده ...

- تغییر: تغییر و دگرگونی بی‌تردید از اقدامات اساسی نوسازی است؛ مثلاً تغییر عملکرد برای به روز نمودن. در نهایت نوسازی، تجدید بناهای یا فضاهای شهری که از طریق اقدامات یا فرایندی، نشانه‌های فرسودگی، ویرانی، بی‌رونقی و رکود از بین می‌رود. نوسازی، انطباق و به روز کردن سازمان کالبدی-فضایی با نیازهای امروزی است. (شماعی، ۱۳۸۵: ۵۰).

شدن، توان بخشی، تجدید حیات، انطباق، تبدیل و دگرگونی. نوسازی می‌تواند اقدامات زیر را در بر بگیرد:

- باز زنده سازی به معنای احیا و تجدید حیات و شامل مجموعه اقدامات متنوعی است که در یک مجموعه برای حیات مجدد بنا صورت می‌گیرد و لزوماً به معنای بازگشت به عملکرد سابق نیست.

- انطباق یعنی هماهنگی بین ساخته‌های قدیم وجودید یا انطباق فضاهای کهن با نیازهای جامعه

شکل ۲: مدل مفهومی نقش سرمایه اجتماعی در نوسازی بافت‌های فرسوده شهری

$$n = \frac{t^2 pq / d^2}{1 + \frac{1}{N} \left(\frac{t^2 pq}{d^2} - 1 \right)}$$

در این فرمول :

n = حجم نمونه

N = حجم کل جامعه آماری برابر با ۳۳۶۸ خانوار

T = ضریب اطمینان ۹۵٪ برابر با ۱/۹۶

d = فاصله اطمینان برابر با ۰/۰۵

P = نسبت دارابودن صفت مورد بررسی (۰/۱۴)

q = نسبت به فقدان صفت مورد بررسی (۰/۸۶)

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.14)(0.86)/(0.05)^2}{1 + \frac{1}{3368} \left(\frac{(1.96)^2 (0.14)(0.86)}{(0.05)^2} - 1 \right)} = 143$$

روش‌شناسی تحقیق

رویکرد حاکم بر این پژوهش توصیفی- تحلیلی و بر مبنای راهبرد پیمایشی استوار است. ابزار سنجش در این تحقیق پرسشنامه می‌باشد. کلیه ساکنان محدوده کرد محله شهر جویبار با جمعیت ۳۳۶۸ نفر، جامعه آماری تحقیق حاضر را تشکیل می‌دهند. نمونه‌گیری از جامعه با استفاده از شیوه نمونه‌گیری تصادفی ساده و فرمول کوکران بخشی از جامعه است که بر اساس آن ۱۴۳ نفر، به عنوان اعضای حجم نمونه انتخاب گردیدند. در ذیل فرمول کوکران و چگونگی محاسبه حجم نمونه پژوهش حاضر بر اساس تعداد اعضای جامعه آماری، ارائه می‌گردد:

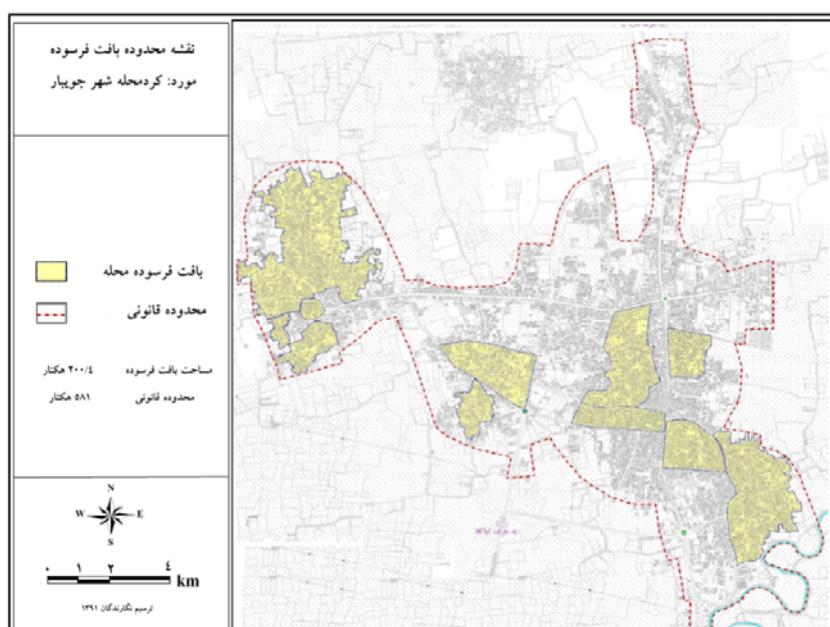
جدول ۱: روابط تحلیلی بین متغیرهای مورد سنجش در محدوده مورد مطالعه

نوع متغیر	متغیر	گویه	مقیاس	آماره	تاریخ
تابع	انگیزه تداوم سکونت	احساس تعلق میزان رضایت	نیز		
مستقل / تابع	مدخلات کالبدی	امکانات کیفی موجود اقدامات دولتی اقدامات بخش خصوصی	نیز		
مستقل	نوسازی	مشارکت در امور محله عضویت در انجمن‌های محلی اعتماد نهادی	فتا نیز		
		مدت اقامت در محل کیفیت بنا	فتا نیز		

محدوده مرکزی مصوب بافت فرسوده با عنوان کردمحله می‌باشد. کردمحله دارای مساحتی حدود ۸۵/۵ هکتار، محدوده‌ای با شکل هندسی نامنظم و نیز کشیدگی در راستای شمالی_جنوبی است؛ موقعیت فضایی کردمحله بر اساس حدود تشکیل‌دهنده و خیابان‌های پیرامونی در شکل ۳ نشان داده شده است.

محدوده مورد مطالعه

جویبار یکی از شهرهای مرکزی مازندران با محدوده قانونی ۵۸۱ هکتار است. جمعیت آن در سال ۱۳۸۵، برابر با ۷۲۶۵ نفر بوده است. ۲۰۰/۴ هکتار (در حدود ۳۴ درصد) از مساحت جویبار در بافت فرسوده قرار دارد. یکی از محلات مرکزی شهر جویبار واقع در

شکل ۳: محدوده بافت فرسوده کردمحله شهر جویبار

به معابر و خدمات و ۵۳/۲ درصد دور از معابر و خدمات بوده‌اند. از طرفی با توجه به اهمیت نوع مالکیت بناهای موجود، ۶۷ درصد پاسخگویان نوع مالکیت بنای خود دارای سند شش دانگ و مابقی اظهار نمودند که به صورت اسناد بناهای متعلق دارای اسناد قولنامه‌ای می‌باشد.

ب - یافته‌های استنباطی

در بررسی نقش سرمایه اجتماعی در نوسازی بافت‌های فرسوده، دو مؤلفه مشارکت اجتماعی و اعتماد که هر کدام شاخص‌های متعددی دارد، از اهمیت وافری برخوردار است. جدول (۱) میزان سرمایه اجتماعی را نزد پاسخگویان در طیف لیکرت نشان می‌دهد. میانگین میانگین‌ها (۲/۸۸ از ۵) در جدول ذیل بیانگر آن است که میزان سرمایه اجتماعی در بین پاسخگویان بالاتر از حد متوسط می‌باشد. از طرفی متغیر انگیزه تداوم سکونت در فضاهای بافت‌های فرسوده محله می‌تواند تأثیرگذار و تعیین کننده باشد. اطلاعات مستخرج از پرسشنامه طبق جدول (۲) نشان می‌دهد که بیش از ۵۰ درصد پاسخگویان با احساس تعلق و رضایت از محله تمایل به ادامه سکونت دارند.

یافته‌های تحقیق

الف - یافته‌های توصیفی

نتایج مستخرج از پرسشنامه نشان می‌دهد که متوسط سنی پاسخگویان ۴۵/۳۱ سال و متوسط مدت اقامت آنها در محل ۲۶/۴ سال بوده است. از نظر سطح تحصیلات نیز ۴۱/۷ درصد پاسخگویان در سطح کمتر از دیپلم، ۴۰/۳ درصد دیپلم و ۱۸ درصد نیز دارای تحصیلات بالاتر از سطح دیپلم بودند. اطلاعات مستخرج از پرسشنامه نشان می‌دهد که ۷۲/۵ درصد وضعیت تملک منازل مسکونی پاسخگویان شخصی، ۲۵/۸ درصد اجاره‌ای و ۱/۷ درصد وقفی می‌باشد. با توجه به این که موضوع کیفیت ابنيه در نوسازی بافت‌های فرسوده شهری حائز اهمیت بسیار می‌باشد، اطلاعات حاصله بیانگر آن است که ۲۶/۱ درصد ۲۶/۴ درصد کیفیت ابنيه نوساز، ۳۱/۹ درصد قابل قبول، ۱۵/۶ درصد تخریبی می‌باشد. به طوری که ۶۸/۸ درصد ابنيه موجود از نوع ویلایی و ۳۱/۲ درصد آنها از نوع آپارتمان بوده است. در فضاهای بافت فرسوده دوری و نزدیکی به معابر و نحوه دسترسی ساکنان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در این زمینه ۴۶/۸ درصد بناها بر اساس موقعیت، نزدیک

جدول ۱: میزان سرمایه اجتماعی در بین پاسخگویان

میانگین*	بسیار زیاد	زیاد	تا حدودی	کم	بسیار کم	فراآنی	سرمایه اجتماعی
							مشارکت
۲/۷۳	۹/۶	۱۷	۲۳/۵	۲۱/۷	۲۵/۶		
۳/۲۰	۲۲/۱	۱۸/۸	۲۲/۶	۱۴/۶	۲۱/۹		اعتماد
۲/۸۸	۱۵/۸	۱۷/۹	۲۲/۲	۱۹۰/۳	۴۴/۸		جمع

* میانگین از ۵

مأخذ: محاسبات میدانی نگارنده‌گان، ۱۳۹۰

جدول ۲: میزان تمایل به ادامه سکونت در بین پاسخگویان

بسیار زیاد	زیاد	تا حدودی	کم	بسیار کم	فراآنی	تمایل به ادامه سکونت
						احساس تعلق
۳۸/۳	۴۶/۱	۱۳/۶	۲	.		
۳۰/۶	۴۲/۲	۲۰/۸	۵/۹	۰/۵		رضایت از محله

مأخذ: محاسبات میدانی نگارنده‌گان، ۱۳۹۰

جغرافیا و آمیش شهری- منطقه‌ای، سال سوم، شماره ۸، پاییز ۱۳۹۲

نظرخواهی قرار گرفت. طبق اطلاعات مندرج در جدول (۳) امکانات کیفی موجود در محله، بیشتر از کمک‌ها و اقدامات دولتی و بخش خصوصی نقش داشته است.

همین طور میزان مداخلات کالبدی که می‌تواند به عنوان پشتیبان و حمایت‌کننده شرایط نوسازی بافت-های فرسوده شهری تلقی گردد، به صورت یک سوال مستقل در پرسشنامه تحقیق گنجانده شد و مورد

جدول ۳: میزان مداخلات کالبدی در محله

مداخلات کالبدی	فرآوائی	پیشنهاد	جهت	شکل	٪	تعداد	فرآوائی	نوبت	نوبت
امکانات کیفی موجود در محله									
کمک‌ها یا اقدامات محرك دولتی (مدیریت شهری)									
کمک‌ها یا اقدامات مشارکت بخش خصوصی در محله									
جمع									

مأخذ: محاسبات میدانی نگارندگان، ۱۳۹۰

متغیر طبق جدول (۴) دلالت بر وجود رابطه مثبت بین دو متغیر دارد. به عبارت دیگر با افزایش انگیزه تداوم سکونت، میزان سرمایه اجتماعی افزایش می‌یابد.

به منظور بررسی چگونگی روابط انگیزه تداوم سکونت و سرمایه اجتماعی از آزمون کای اسکوئر استفاده شد. سطح معناداری بین دو

جدول ۴: ارزیابی رابطه بین انگیزه تداوم سکونت و سرمایه اجتماعی

مقدار کای اسکوئر	درجه آزادی	سطح معنی‌داری
۶۳/۰۵۶	۶	۰/۰۰۰(*)

مأخذ: محاسبات میدانی نگارندگان، ۱۳۹۰

* معنی‌داری در سطح ۹۹ درصد

داشت که رابطه بین دو متغیر از نظر آماری معنی داری در سطح ۹۹ درصد بوده است.

در ادامه به منظور تأیید رابطه بین دو متغیر مداخلات کالبدی و سرمایه اجتماعی از آزمون کای اسکوئر استفاده شد. با توجه به جدول (۵) مقدار کای اسکوئر ۶۷/۰۸۳، همانند آزمون پیشین می‌توان اذعان

جدول ۵: ارزیابی رابطه بین مداخلات کالبدی و سرمایه اجتماعی

مقدار کای اسکوئر	درجه آزادی	سطح معنی‌داری
۶۷/۰۸۳	۶	۰/۰۰۰(*)

مأخذ: محاسبات میدانی نگارندگان، ۱۳۹۰

* معنی‌داری در سطح ۹۹ درصد

- الف) شاخص مشارکت در امور عمومی محله؛
- ب) شاخص عضویت در انجمن‌های محلی؛
- ج) شاخص اعتماد نهادی.

در این بخش به ارزیابی نوع و میزان رابطه بین متغیر مداخلات کالبدی با هر یک از شاخص‌های مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی پرداخته می‌شود.

عضویت در انجمن‌های محلی، اعتماد نهادی) ضریب همبستگی پیرسون می‌باشد.

آزمون مورد استفاده جهت سنجش رابطه دو متغیر مداخلات کالبدی با هر یک از شاخص‌های مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی (مشارکت در امور محله،

جدول ۶: ضریب همبستگی پیرسون مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی

متغیر	درجه آزادی	ضریب همبستگی	سطح معنی‌داری
مشارکت در امور محله	۲۷۱	۰/۲۵۰	۰/۰۰۰ (*)
عضویت در انجمن‌های محلی	۲۴۳	۰/۲۱۵	۰/۰۰۰ (*)
اعتماد نهادی	۲۲۳	۰/۱۸۹	۰/۰۰۱ (*)

*معنی‌داری در سطح ۹۹ درصد

مأخذ: محاسبات میدانی نگارندگان، ۱۳۹۰

مورد سنجش قرار گرفت که نتیجه آن با تأیید معنی-داری بین دو متغیر در سطح ۹۹ درصد (مقدار بحرانی=۰/۱۱۳)، در جدول ۶ قابل مشاهده می‌باشد. در این قسمت سعی شده است با استفاده از آزمون کای دو (دو طرفه)، متغیر سرمایه اجتماعی با هر یک از متغیرهای مدت اقامت و کیفیت بنها مورد سنجش قرار گیرد:

الف) ارزیابی رابطه متغیر سرمایه اجتماعی و مدت اقامت

تأثیر مدت اقامت پاسخگویان بر میزان سرمایه اجتماعی سنجیده شد که از آزمون کای دو (دو طرفه) استفاده شده است. نتیجه آزمون با توجه به خروجی مقدار برابر ۱۸/۰۵۲، با مقدار بحرانی ۱۲/۵۹ و درجه آزادی ۶، در سطح معنی‌داری ۹۹ درصد، بیانگر معنی-دار بودن رابطه سرمایه اجتماعی است و مدت اقامت در سطح معنی‌داری ۹۹ درصد دارد.

همان طورکه در جدول ۶ ضریب همبستگی بین متغیر مداخلات کالبدی با شاخص مشارکت در امور عمومی محله برابر با ۰/۲۵۰ می‌باشد، ضریب مذکور با توجه به بیشتر بودن نسبت از مقدار بحرانی مناسب با درجه آزادی ۲۷۱ در سطح معنی‌داری ۹۹ درصد، نشان‌دهنده معنی‌دار بودن رابطه مفرض بین دو متغیر می‌باشد و همچنین رابطه بین متغیر مداخلات کالبدی با شاخص عضویت در انجمن‌های محلی در جدول ۶ نشان داده شده است. با توجه به مقدار ضریب همبستگی برابر با ۰/۲۱۵، همانند آزمون‌های پیشین می‌توان اذعان نمود که رابطه بین دو متغیر از نظر آماری معنی‌دار بوده، به عبارتی با وجود پایین بودن سطح میانگین شاخص عضویت در انجمن‌های محلی در کردمحله، افزایش مداخلات کالبدی می‌تواند میانگین مذکور را نیز ارتقا دهد. همچنین در این قسمت رابطه بین متغیر مداخلات کالبدی با شاخص اعتماد نهادی، با آزمون آماری همبستگی پیرسون

جدول ۷: آزمون کای دو (دو طرفه) بین میزان سرمایه اجتماعی و مدت اقامت

مقدار	درجه آزادی	سطح معنی‌داری
۱۸/۰۵۲	۶	۰/۰۰۱ (*)

*معنی‌داری در سطح ۹۹ درصد

مأخذ: محاسبات میدانی نگارندگان، ۱۳۹۰

جغرافیا و آمیش شهری- منطقه‌ای، سال سوم، شماره ۸، پاییز ۱۳۹۲

طریق آزمون کای دو در جدول ۸ قابل مشاهده است. به طوری که، میزان سرمایه اجتماعی بر کیفیت بناهای مورد سکونت افراد تأثیرگذار می‌باشد (مقدار کای دو = ۱۲/۲۲۳ در مقابل مقدار بحرانی با درجه آزادی ۵ در سطح معنی‌داری ۹۵ درصد = ۱۵/۸۵).

ب) ارزیابی رابطه متغیر سرمایه اجتماعی و کیفیت بنها

با توجه به بالا بودن سهم بناهای مرمتی و تخریبی در سطح کردمحله و کم بودن تعداد واحدهای نوساز، کیفیت واحدهای مسکونی می‌تواند با متغیر سرمایه اجتماعی مورد سنجش قرار گیرد. مقدار این رابطه از

جدول ۸: آزمون کای دو (دو طرفه) بین میزان سرمایه اجتماعی و کیفیت بن

مقدار	درجه آزادی	سطح معنی‌داری
۱۲/۲۲۳	۵	۰/۰۲۳ ^(*)

^(*) معنی‌داری در سطح ۹۵ درصد

مأخذ: محاسبات میدانی نگارندگان، ۱۳۹۰

معیار مربوطه را نیز فراهم می‌سازد. در این قسمت رابطه متغیر سرمایه اجتماعی با متغیرهای انگیزه تداوم سکونت و مداخلات کالبدی مورد آزمون قرار گرفت. در این زمینه از آزمون کای اسکوئر استفاده شد.

جدول (۴) رابطه بین دو متغیر مورد نظر را بر اساس آزمون کای اسکوئر نشان می‌دهد. مقدار عددی برابر ۶۳/۰۵۶ با درجه آزادی ۶، وجود رابطه مثبت در سطح معنی‌داری ۹۹ درصد را بین دو متغیر نشان می‌دهد. به عبارت دیگر با افزایش انگیزه تداوم سکونت، میزان سرمایه اجتماعی افزایش می‌یابد. جدول (۵) نتایج آزمون کای اسکوئر بین دو متغیر مداخلات کالبدی و سرمایه اجتماعی را نشان می‌دهد که با توجه به مقدار عددی ۶۷/۰۸۳ با درجه آزادی ۶ همانند آزمون پیشین می‌توان گفت رابطه بین دو متغیر از نظر آماری در سطح ۹۹ درصد معنی‌دار می‌باشد، به عبارتی با مداخلات کالبدی اولیه در محیط‌های زندگی، در میزان سرمایه اجتماعی ارتقا صورت می‌گیرد. با توجه اطلاعات مندرج در جدول ۶، آزمون ضرایب همبستگی بیانگر وجود رابطه معنی‌داری در سطح ۹۹ درصد بین متغیرهای شاخص مشارکت در امور عمومی محله، عضویت در انجمن‌های محلی و اعتماد نهادی با متغیر مداخلات کالبدی اولیه می‌باشد. به نتایج و یافته‌های پژوهش دستیابی به نوسازی مورد رضایت ساکنان را

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

محدوده مورد مطالعه، کردمحله جویبار از محلات اولیه شهر جویبار واقع در منطقه مرکزی این شهر و بافت فرسوده آن می‌باشد. سبقه تاریخی و فرسودگی ناشی از آن، بافتی ارگانیک با قطعات نسبتاً ریزدانه و کوتاه مرتبه، نظام ارتباطی ضعیف و کیفیت پایین کالبدی را حاصل نموده است که کمبود فضاهای خدماتی در کنار ویژگی‌های مذکور پایین‌آمدن کیفیت سکونت در محله را نیز نتیجه داده است. وجود شرایط فوق در حالی است که حس تعلق به مکان از سوی ساکنان محله و همبستگی ناشی از آن در روابط همسایگی موجود، امید به وجود و یا امکان افزایش انگیزه تداوم سکونت در مورد محله از سوی ساکنان آن علی رغم مشکلات کالبدی و عملکردی مکان مورد مطالعه می‌تواند نوید بخش باشد. لازم به ذکر است امیدواری مورد نظر ضمن در نظر گرفتن سطح پایین درآمد ساکنان و قیمت پایین مسکن در کردمحله می‌باشد که در مقابل وجود سرمایه اجتماعی در سطح محله می‌تواند کمرنگ‌تر جلوه نماید در این پژوهش ابتدا تعداد پاسخ‌های دریافت شده به تفکیک هر گویه (برحسب درصد) و نیز ارزش کمی (میانگین) هر گویه بر حسب امتیازدهی از ۱ تا ۵ به رده‌های کم تا بسیار زیاد، ارائه می‌شود که خود امکان ارائه ارزش کمی

- دکتری به راهنمایی دکتر محمد حسین پناهی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران.
- ۸- شارع پور، محمد (۱۳۸۵). سرمایه اجتماعی: مفهوم سازی، سنجش و دلالت‌های سیاست‌گذاری، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان مازندران.
- ۹- عارفی، مهیار (۱۳۸۰). به سوی رویکرد دارایی- مبنای توسعه اجتماع محلی، ترجمه نوین تولایی، هنرهای زیبا، شماره ۱۰.
- ۱۰- موسوی، حمید رضا (۱۳۸۵). ضرورت به کارگیری الگوی فرایند طراحی شهری با تمرکز بر مشارکت مردم در برنامه‌ریزی بافت فرسوده شهری، دومین سمینار ساخت و ساز در پایتخت، دانشکده فنی، دانشگاه تهران.
- ۱۱- موسوی، سید احمد (۱۳۸۵). برنامه‌ریزی توسعه محله‌ای با تأکید بر سرمایه اجتماعی مشهد، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده هنر، دانشگاه تربیت مدرس تهران.
- ۱۲- نعمتی لیمایی، مهلهقا (۱۳۸۹). تبیین ارتقاء کیفی نوسازی شهری با اتکا بر نقش سرمایه اجتماعی (نمونه موردی: بهشتی محله قائم شهر)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، به راهنمایی دکتر مجتبی رفیعیان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز.
- ۱۳- وزارت مسکن و شهرسازی (۱۳۸۵). احکام اصلی طرح جامع تهران، مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران.
- ۱۴- حسینی، سید جواد (۱۳۸۷). مشارکت پایدار مردمی در نوسازی بافت فرسوده شهری، جلد اول، نشر سخن گستر، تهران.
- 15- Durgesh,C.R(2004)."Review Rehabilitataion and Renovation of Urban Worn-out Tissue", WASHINGTON, d.C.
- 16- Carpenter. Juliet & Mateu, Measuring (2008) . "Social Sustainability: Best Practice from Urban Renewal in the EU, oxford BROOKES university, Fabruary.
- 17- Stone.W (2004).Measuring Socail Capital: Towards a theoreticallyinformed measurement framework for researching Social Capital in family and community life, Australian Institute of family Studies.
- 18- Putnam. R (2002). Bowling Alone :The Collapse and Revival Of American

بررسی نقش سرمایه اجتماعی در نوسازی بافت‌های فرسوده ...

در برقراری ارتباط اولیه میان مداخلات کالبدی، سرمایه اجتماعی و انگیزه تداوم سکونت دانسته است؛ بر این اساس هر سه متغیر به صورت دو به دو، تأیید شده و به لحاظ آماری با سطوح اطمینان بالایی معنی‌دار می‌باشند. لذا پیشنهادهای کاربردی به شرح ذیل ارائه می‌گردد:

- افزایش مداخلات کالبدی در سطح محله در جهت ارتقای کیفی محیط با هدف افزایش انگیزه ساکنان برای تداوم سکونت و تقویت وجوده بالقوه سرمایه اجتماعی در سطح محله؛
- اتکا بر وجوده بالفعل سرمایه اجتماعی در سطح محله در ارتقای الگوی مداخلات کالبدی از محرک بودن به سمت مشارکتی و از آن سو در جهت مردمی بودن؛
- ایجاد خدمات و کاربری‌های سبز، مراکز اصلی و فرعی در سطح محله، ایجاد تنوع و جذابیت در محیط.

منابع و مأخذ

- ۱- الوانی، سید مهدی (۱۳۸۱). سرمایه اجتماعی، مفاهیم و نظریه‌ها، مطالعه مدیریت، شماره ۳۳.
- ۲- باقریان، محمد صابر (۱۳۸۴). بازناسی قابلیت‌های نوسازی در بافت فرسوده میانی بر پایه نگرش‌های اجتماع و ویژگی‌های فضایی، مجله پژوهش‌های جغرافیایی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.
- ۳- پور احمد، احمد و علی شمعاعی (۱۳۸۹). بهسازی و نوسازی شهری از دیدگاه علم جغرافیا، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۴- حبیبی، سید محسن و مليحه مقصودی (۱۳۸۱). مرمت شهری، چاپ اول، تهران، دانشگاه تهران.
- ۵- خاکی، غلامرضا (۱۳۷۸). روش تحقیق با رویکردی به پایان‌نامه نویسی، مرکز تحقیقات علمی کشور، تهران.
- ۶- خانی، علی (۱۳۸۹). ملاحظاتی در خصوص نوسازی شهری، نشریه اینترنتی نوسازی، سال دوم، شماره ۸.
- ۷- خوش‌فر، غلامرضا (۱۳۸۷). تأثیر سرمایه اجتماعی بر مشارکت سیاسی؛ مطالعه موردی: استان گلستان، رساله

- 22- kilby, P (2002). Social Capital And City Society. National Center for Development Stujdies.
- 23- world Bank (2001) Expanding the measure of wealth:Indicator of environmentally sustainable development, Esdsm, No17 ,Washington D.C
- 24- Narayan, D.(1999).Bonds and BRIDGES:Social Capital and poverty, World Bank, Washington D.C.
- 25- Newman, W. L(2002). Social Reaserch Methods. Qualitative And Quantitative Reserch Designs. 4 thed, Allyn & Baen. A Peareso E. Co.
- Community, Simon and Schuster , New York.
- 19- Svendsa. A (2006). Foundations of social theory , Cambridge mass: Harvard university press.
- 20- Halpern .E (2005). Social Capital Assessment Tool , Social Capital Initiave Working Paper No , 22 The World Bank , Washington D.C.
- 21- Coleman, J (2002). The creation and destruction of social: implications for the law, Journal of law, Public Policy,vol.